

gaaende forsigtigt til Værks og prøvende sig frem, jfr. foran Side 4, indstiller, at der anordnes Prismærkning for en Varesort, tillige vil søge fastslaaet, »hvilken Fortjeneste der før den 1. August 1914 sædvanlig beregnedes af dem, der da forhandlede de paagældende Varer«, se Bemærkningerne til Udkastets § 6. Naar dette da fastslaaes og i visse Tilfælde kan gøres bekendt for det købende Publikum, behøver dette kun at sammenligne den Pris, som Mærket paa Varen angiver, Detaillistens virkelige Kostpris, med den Pris, der forlanges af Publikum, og som i disse Tilfælde skal opslaaes i Butikken, se Paragraffens 2. Stykke, Punkt 1). Publikum kan da for de paagældende Varer paa den simpleste og letteste Maade selv føre Indseende med, at den tilladte Fortjeneste ikke overskrides. Hvad Detaillistens Indkøbspris angaar, kan man rolig gaa ud fra, at han i sin egen Interesse for at løbe den mindst mulige Risiko, naar det nuværende høje Prisniveau gaar tilbage, til enhver Tid vil gøre sit yderste for at købe de bedst mulige Kvaliteter til de billigst mulige Priser, og dette vil han saa meget mere tilskyndes til, naar hans Procentfortjeneste begrænses som fastslaaet i § 1. I de nærmere Forskrifter, der fastsættes til Prismærkningens Gennemførelse, skal det da bestemmes, hvilke Udgifter Detaillisten maa medregne i den virkelige Pris, hvormed Varen skal mærkes, se herom Bilag L; og det maa anses for selvfølgeligt, at Kommissionen ikke foretager nogen Indstilling om saadan Prismærkning uden efter Forhandling med og under Vedlæggelse af Udtalelser fra en Organisation for vedkommende Erhverv eller Forretningsgren. Ved en Forhandling med Repræsentanter for De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark og Provinshandelskammeret lykkedes det ganske vist ikke at opnaa disses Tilslutning til dette Forslag; de protesterede tværtimod bestemt ogsaa mod dette. Men nogle af Repræsentanterne erklærede dog, at dette Forslag var langt at foretrække for det efter deres Mening overordentlig uretfærdige Hovedforslag.

Udvalgets *Flertal* ønsker overfor, hvad der er fremført af det andet Mindretal (*Heilbuth*) at gøre følgende Bemærkninger:

Flertallet er enig med dette Mindretal i, at det formentlig, om saadant skulde være paakrævet, ikke vil vise sig vanskeligt for Detailhandlerne at overbevise Publikum om det rent faktiske Forhold, at der ikke ud af Forskellen mellem den mærkede Pris og Udsalgsprisen vil kunne udledes noget om Detaillistens Nettofortjeneste, men at den nævnte Prisforskel for en meget stor Del skyldes dels Fortjeneste til nødvendige Mellemed, dels og navnlig de meget betydelige egentlige Omkostninger, der løber paa under Varernes Fordeling, og mener derfor — paa dette Punkt i Modsætning til Mindretallet — ganske at kunne se bort fra den modsatte Antagelse, der vilde føre til en uretfærdig Vurdering af Detaillistens virkelige Fortjeneste. Flertallet er som Følge heraf ligeledes ganske enig med Mindretallet i, at den nævnte Prisforskel er »uden nogen som helst Betydning til Bedømmelse af den sidste Sælgers Fortjeneste«. Den omhandlede Bestemmelse i Hovedforslaget sigter nemlig slet ikke i den Retning. Det ligger ganske udenfor dens Mening at skabe en ny Form for Regulering af eller Kontrol med Detailhandelsfortjenesten; det er tværtimod dens Hensigt at tilvejebringe Betingelser for, at Detailhandelen snarest mulig ganske kan frigøres for den fra Krigstiden arvede Fortjenesteregulering. Det, der skal tilstræbes, er i Stedet, som foran Side 4 bemærket, indenfor Mellemandhandelen at søge fremmet Konkurrence om at betjene Publikum billigst muligt eller med den ringest mulige Fordyrelse udover den Pris, som Fabrikanten eller Importøren har solgt Varen til. At den, der formaar dette, samtidig hermed evner at skaffe sig selv en forholdsvis høj Nettofortjeneste, er kun godt og maa selvfølgelig langt foretrakkes for en modsat Ordning, hvorunder Varerne først kommer Forbrugerne i Hænde meget stærkt fordyrede, men hvor den enkelte Handlendes Nettofortjeneste dog bliver ringe, enten paa Grund af alt for store Omkostninger, eller fordi Fortjenesten er blevet fordelt paa flere Hænder, end nødvendigt er. Den Mulighed for en vis Kontrol fra Publikums Side med Detailhandelens Fortjeneste,